

[Finansministeren.]

dier, der regnes med, også ændres. Er prisniveauet steget 20-30 pct., så må disse 20-30 pct. være fritaget for skat, for der har i virkeligheden ingen fortjeneste fundet sted. Jeg er derfor ganske enig i, at her skal ikke indføres nogen form for skat på inflationen, således som slagordet er gået i den senere tid. Men bliver der da det? Ja, lad os engang se på tallene.

Vi kan gå tilbage til det tidligste år, der overhovedet er tale om, og altså tage de ejendomme, der er købt i 1949 og sælges nu. Siden da er detailpristallet steget med 48 pct. En og anden vil måske sige, at det kan ikke være så afgørende, hvad detailpristallet er steget, at det i stedet for er byggeomkostningerne, man skal se på. Men byggeomkostningerne er i mellemtiden efter den bedste indeks, vi nu engang har, steget med 51 pct. Forskellen mellem detailpristals- og byggeomkostningsindeks er altså en bagatel; i det ene tilfælde er tallet 48, i det andet 51. Så meget bør i alle tilfælde ikke beskattes. Ser vi så på, hvor stor en stigning der faktisk tillades, er det hverken de 48 pct. eller de 51 pct.; derimod kan en ejendomsbesidder have en stigning på 128 pct., rundt regnet $2\frac{1}{2}$ gang den almindelige prisstigning, $2\frac{1}{2}$ gang stigningen i byggeomkostningerne, uden at hans fortjeneste ved salg beskattes. Jeg tror, man herefter må erkende, at enhver tale om, at der her sker nogen form for beskatning af inflationen, må forstumme.

Lige meget hvilket år man vælger — jeg skal ikke trætte med at tage alle 12 år — kommer man til tilsvarende resultater. Lad mig nævne et enkelt, tilfældigt udvalgt år: har man købt en ejendom i 1955 og sælger den engang her i den nærmere fremtid, så vil i mellemtiden prisniveauet være steget med en 15 pct. og byggeomkostningsniveauet også med en 15 pct., men man må på sin ejendom have en stigning på ikke mindre end 80 pct., førend nogen form for skat indtræder. Jeg forstår derfor i og for sig godt, at det ærede medlem hr. Holger Briksen synes, at det er en meget beskeden form for beskatning, der her er tale om. Jeg vil dog gerne hertil føje, at jeg mener, der ved skatter af denne art bør være en stor og rimelig margen, og dette tror jeg man med sikkerhed kan sige der er i dette tilfælde.

Denne meget store og meget rimelige margen danner baggrunden for, at der er taget så forholdsvis beskeden hensyn til forbedringer. Det er rigtigt, at der ikke bliver taget hensyn til mindre forbedringer, men der er også en meget rigelig margen at tage af ved denne beregning. Man har regnet med en tilladt stigning på $2\frac{1}{2}$ gang det, prisniveauet og omkostningsniveauet for byggeri er steget. Når man ikke har taget forbedringerne med i større omfang, er det bl. a. for at spare administrationsbesvær og administrationsomkostninger. Det er givet, at dersom man skulle medregne enhver mindre forbedring, ville det give anledning til en mængde arbejde i administrationen med meget besvær til følge.

Det er klart, at tallene „2 000“ og „2 pct.“ er skønmæssigt ansat, og når der har været nogen vaklen, om det skulle være noget mere eller mindre, hænger det sammen med, at der har været to modgående hensyn at tage: hensynet til administrationen; administrationsbesværet, administrationsomkostningerne, der taler for at sætte dette beløb højt, og hensynet til skatteyderne, der taler for at sætte det lavt. Man har fundet frem til et kompromis, som, forekommer det mig, må siges at være rimeligt, når man tænker på den meget betydelige margen, der er indregnet i det.

Der har i dag et par gange været nævnt forskellige eksempler på, hvornår beskatningen ville indtræde ved fremtidige handler. Det har imidlertid været gældende for de eksempler, der har været nævnt, at det har været konstruerede eksempler, det har været taleksempler. Jeg kunne have lyst til i stedet for at nævne nogle faktiske eksempler, også fordi det vil give et indtryk af, hvornår skatten indtræder, og hvornår den ikke gør det.

Lad mig nævne, at der nylig er solgt en ejendom, der er købt i 1953 for 60 000 kr. Den er solgt for 149 900 kr., og der er altså her en fortjeneste på 90 000 kr. Hvis denne ejendom, der er solgt for $2\frac{1}{2}$ gang købsprisen, var solgt efter den 10. juli, ville der, når alle beregningerne var foretaget, skulle svares en skat på 7 425 kr. af fortjenesten ved salget.

Lad mig tage en anden ejendom, også fra en af Københavns forstæder. Den er købt i 1950 for 72 500 kr., den er solgt for